

Sygn. akt VII W 18/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie - VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Cezary Jankowski

Protokolant: Anna Idziak

bez udziału oskarżyciela

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2016 r. sprawy:

K. N. - syna P. i A.,

urozonego (...) w G.

obwinionego o to że:

w dniu 10 kwietnia 2014 roku około godziny 10.20 w S. przy ul. (...), na terenie CH G., ze sklepu (...) dokonał kradzieży butów sportowych marki P. o wartości 249 zł na szkodę sklepu (...),

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

I. obwinionego K. N. niewinnia od popełnienia zarzucanego jemu czynu,

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw kosztami postępowania w całości obciąża Skarb Państwa.

Sygnatura akt: VII W 18/15

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie ustalono, co następuje:

10 kwietnia 2014 roku około godziny 14.45 personel sklepu (...) na terenie CH G. przy alei (...) w S. ujął obwinionego K. N. na usiłowaniu dokonania kradzieży bluzy dresowej. K. N. po tym zdarzeniu został niezwłocznie przekazany policjantom, co skutkowało nałożeniem na niego mandatu karnego w kwocie 500 złotych. Pracownica wyżej wymienionego sklepu (...) zorientowała, iż K. N. tego samego dnia, ale około godziny 10.20 już był w sklepie (...) i wówczas, jak potwierdziła na zapisie z monitoringu, trzymał w rękach opakowanie z butami marki P. o wartości 249 złotych, z którymi później - w jej ocenie - opuścił sklep. Na półce z butami, przy której stał obwiniony K. K. stwierdziła brak butów sportowych Puma o wartości 249 złotych. Także stan magazynowy wykazał brak tej pary butów. Pracownik sklepu (...) dokonał zgrania materiału z monitoringu - z bytności obwinionego K. N. w sklepie (...) - dotyczącego sytuacji z godziny 10.20 i 14.45 jak opisano powyżej i materiał ten został przekazany do akt sprawy.

(dowód:

- protokolarne zawiadomienie o przestępstwie – k. 3,

- zeznania K. K. – 4,

- nagranie z monitoringu wraz z materiałem fotograficznym – k.7,8,

- notatka urzędowa - k. 9,

Obwiniony K. N. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż w dacie 10 kwietnia 2014 roku w sklepie (...) dokonał kradzieży bluzy dresowej, za co został ukarany mandatem karnym. Kategorycznie zaprzeczył temu, aby miał dokonać kradzieży butów sportowych, będącej przedmiotem obwinienia w tej sprawie. Przyznał fakt, iż na zapisie z monitoringu z dnia 10 kwietnia 2014 roku z godziny 10.20 została zarejestrowana jego osoba, wskazując, iż przy stoisku z butami sportowymi jedynie trzymał w rękach opakowanie z butami, nie wykluczył tego, iż zajrzał do środka opakowania, ale buty wraz z opakowaniem odłożył na półkę po czym wyszedł ze sklepu.

Powyżej przedstawiony stan faktyczny oparto o dowody jak wskazano powyżej. W ocenie sądu zasługują one w pełni na uwzględnienie i nie ma w nich takich elementów, które wskazywałyby na ich niewiarygodność. Sąd jedynie nie uwzględnił relacji K. K. w zakresie, w którym stwierdziła, iż to K. N. dokonał kradzieży butów sportowych, co stało się przedmiotem tego postępowania. Jak wynika z dokładnej analizy materiału dowodowego przedmiotowej sprawy to stwierdzenie K. K. nie wynikało z poczynienia pewnych i do końca nie budzących w tym zakresie spostrzeżeń, a było następstwem wnioskowania tego świadka, co do zaistniałego splotu faktów jak wskazano powyżej. K. K. bezpośrednio nie widziała obwinionego K. N. przy półce z butami, ani też wychodzącego ze sklepu około godziny 10.20, a jedynie w tym zakresie opierała się na zapisie z monitoringu, a zapis ten był przedmiotem oglądu w trakcie rozprawy i w ocenie sądu nie pozwala on na bezsporne przyjęcie i przełamanie wyjaśnień obwinionego, który zaprzecza swojemu sprawstwu odnośnie zarzucanego mu czynu (ujęcie obwinionego na materiale wizyjnym o nie najlepszej jakości - rozdzielczości ze znacznej odległości). Brak butów na półce sklepowej, przy której znajdował się obwiniony K. N. około godziny 10.20 ujawniono dopiero po godzinie 14.45, a zatem ta przerwa czasowa także przemawia na korzyść obwinionego, bo nie sposób bezspornie wykluczyć, iż chociażby kradzieży tych butów mogła dokonać inna osoba.

Wobec powyżej wskazanych wątpliwości, co do sprawstwa obwinionego w zakresie zarzucanego mu czynu, uniewinniono go od stawianego mu wnioskiem o ukaranie zarzutu, przy czym na podstawie art. 118 § 2 kpw kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.